

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาถึงการประเมินผลการฝึกอบรมของคณะกรรมการบริหารศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาวิจัยดังนี้

ข้อมูลพื้นฐานลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคมของคณะกรรมการบริหารศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล เพื่อประเมินผลการฝึกอบรมของคณะกรรมการบริหารศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ คณะกรรมการบริหารศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลที่เข้ารับการฝึกอบรมโครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตชุมชน หลักสูตร 3 “การฝึกอบรมของคณะกรรมการบริหารศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล” ซึ่งดำเนินงานโดยคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 14 ศูนย์ฯ ใน 9 จังหวัดภาคเหนือ ประกอบด้วย ลำพูน เชียงราย ลำปาง ตาก พิชญ์โลก อุตรดิตถ์ กำแพงเพชร อุทัยธานี และ นครสวรรค์ รวมประชากรทั้งสิ้น 166 ราย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for Social Science , SPSS / For Window) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล เศรษฐกิจ สังคม และความรู้ ความเข้าใจในการฝึกอบรมของคณะกรรมการศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล โดยใช้สถิติในการพรรณนาวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าต่ำสุด (Minimum) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบสมมติฐานหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล เศรษฐกิจ สังคม และความรู้ ความเข้าใจในการฝึกอบรมของคณะกรรมการศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล โดยใช้สถิติ ในการวิเคราะห์ คือ ค่าทดสอบไคสแควร์ (Chi - Square Test) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Coefficient) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1. ข้อมูลพื้นฐานลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคมของคณะกรรมการบริหารศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล

คณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 41 - 50 ปี ส่วนใหญ่จบการศึกษาสูงสุดระดับชั้นประถมศึกษา มีสถานภาพการสมรสแล้ว มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 3 - 4 คน ส่วนใหญ่จะมีที่ดินของตนเอง และมีขนาดการถือครองที่ดินทั้งหมด 1 - 20 ไร่ และไม่มีที่

เช่าทำกิน อาชีพหลักของหัวหน้าครัวเรือนคือทำการเกษตร มีรายได้จากพืช 10,000 - 50,000 บาท/ปี ส่วนใหญ่ไม่มีรายได้จากสัตว์ และไม่มีรายได้อื่นๆ ส่วนรายได้นอกภาคการเกษตรส่วนมากจะมีรายได้นอกภาคการเกษตร 10,000 - 50,000 บาท/ปี มีค่าใช้จ่ายในครัวเรือน 10,000 - 20,000 บาท/ปี และมีอายุในการดำรงตำแหน่ง 1 - 2 ปี

ตอนที่ 2. การประเมินผลความรู้ที่ได้รับหลังการฝึกอบรมของคณะกรรมการบริหารศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล

คณะกรรมการบริหารศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล ได้รับความรู้หลังการฝึกอบรมอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.29-1.38)

ตอนที่ 3. การประเมินผลการนำความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติหลังการฝึกอบรมของคณะกรรมการบริหารศูนย์และถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล

ผลการศึกษาคณะกรรมการบริหารศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล ได้นำความรู้ที่ได้รับหลังการฝึกอบรมของคณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ ไปปฏิบัติหลังการฝึกอบรมในเรื่อง การได้ร่วมจัดทำข้อตกลงเกี่ยวกับการบริหารงานกลุ่ม อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 1.77 คณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ ได้นำความรู้ที่ได้รับหลังการฝึกอบรมไปปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 52.4 นอกนั้นอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.54-1.66)

ผลการศึกษาคณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ ได้นำความรู้ที่ได้รับหลังการฝึกอบรมของคณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ ไปปฏิบัติหลังการฝึกอบรมในเรื่อง การได้ร่วมบูรณาการแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 1.70 คณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ ได้นำความรู้ ที่ได้รับหลังการฝึกอบรมไปปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 41.0 นอกนั้นอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.54-1.65)

ผลการศึกษาคณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ ได้นำความรู้ที่ได้รับหลังการฝึกอบรมของคณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ ไปปฏิบัติหลังการฝึกอบรมในเรื่อง การได้แนะนำให้คณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ ใช้เป็นผู้นำการบริหารงานและจัดการองค์กรผู้นำด้านเกษตร เช่น กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร, กลุ่มยุวเกษตรกร, กลุ่มต่างๆ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 1.71-1.77 คณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ ได้นำความรู้ที่ได้รับหลังการฝึกอบรมไปปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 54.2 นอกนั้นอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.55-1.64)

ผลการศึกษาคณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ ได้นำความรู้ที่ได้รับหลังการฝึกอบรมของคณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ ไปปฏิบัติหลังการฝึกอบรมในเรื่อง การมีส่วนร่วมในการคิด ตัดสินใจวางแผนทำการประเมินผล ขยายผล และรับผิดชอบร่วมกันในฐานะคณะกรรมการบริหารกลุ่ม อยู่ในระดับ

ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 1.71 คณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ ได้นำความรู้ที่ได้รับหลังการฝึกอบรมไปปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 42.2 นอกนั้นอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.53-1.64)

ผลการศึกษาคณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ ได้นำความรู้ที่ได้รับหลังการฝึกอบรมของคณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ ไปปฏิบัติหลังการฝึกอบรมในเรื่อง การเข้าร่วมประชุมชี้แจงการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรให้แก่เกษตรกรทุกหมู่บ้าน อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 1.72 คณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ ได้นำความรู้ที่ได้รับหลังการฝึกอบรมไปปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 40.4 นอกนั้นอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.52-1.66)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม (การทดสอบสมมติฐาน)

4.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยค่าทดสอบไคสแควร์ (Chi - Square Test)

จากการวิเคราะห์ พบว่า ตำแหน่งในสังคมมีความสัมพันธ์ต่อความรู้ที่ได้รับเรื่องหลักการและแนวคิดฯ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าคณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ ส่วนใหญ่มีตำแหน่งที่แตกต่างกัน คือ คณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ บางคนดำรงตำแหน่งในสังคมที่สูง บางคนดำรงตำแหน่งที่ต่ำกว่า จึงมีความแตกต่างกัน ทำให้ผู้ที่ดำรงตำแหน่งสูงกว่าก็ทำให้ได้รับความรู้ที่มากกว่าและผู้ที่ดำรงตำแหน่งในสังคมที่ต่ำกว่า

ส่วนปัจจัยด้านอื่นๆ เช่น เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และอาชีพหลักของหัวหน้าครัวเรือน

4.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยการทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Coefficient)

4.2.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับความรู้ที่ได้รับหลังการฝึกอบรม จากการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ของ Pearson พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความรู้ที่ได้รับหลังการฝึกอบรมของคณะกรรมการบริหารศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล (หลักการ แนวคิด วัตถุประสงค์ และบทบาทหน้าที่ของคณะ

กรรมการบริหารศูนย์ฯ) ได้แก่ รายได้รวม ($r = 0.189$; $p < 0.05$) ส่วนปัจจัยด้านอื่นๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ที่ได้รับหลังการฝึกอบรม โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง (-0.116 – 0.120)

จากการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ของ Pearson พบว่า ปัจจัยไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ที่ได้รับหลังการฝึกอบรม (แนวบูรณาการภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และภูมิปัญญาท้องถิ่น) โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง (-0.036 – 0.149)

จากการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ของ Pearson พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความรู้ที่ได้รับหลังการฝึกอบรม (ภาวะผู้นำและการจัดการองค์กร) ได้แก่ รายได้รวม ($r = 0.251$; $p < 0.01$) และอายุในการดำรงตำแหน่ง ($r = 0.201$; $p < 0.05$) ส่วนปัจจัยด้านอื่นๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ที่ได้รับหลังการฝึกอบรม โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง (-0.113 – 0.137)

จากการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ของ Pearson พบว่า ปัจจัยไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ที่ได้รับหลังการฝึกอบรม (กระบวนการสร้างการมีส่วนร่วมและการทำงานกับชุมชน) โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง (-0.100 – 0.140)

จากการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ของ Pearson พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติความรู้ที่ได้รับหลังการฝึกอบรม (การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตร) ได้แก่ รายได้รวม ($r = 0.186$; $p < 0.05$) ส่วนปัจจัยอื่นๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ที่ได้รับหลังการฝึกอบรม โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง (-0.133 – 0.109)

4.2.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับความรู้ที่ได้รับหลังการฝึกอบรมไปปฏิบัติหลังการฝึกอบรม

จากการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ของ Pearson พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการนำความรู้ที่ได้รับหลังการฝึกอบรมไปปฏิบัติ (หลักการ แนวคิดวัตถุประสงค์และบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ) ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในครัวเรือนต่อเดือน ($r = 0.186$; $p < 0.05$) ส่วนปัจจัยด้านอื่นๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับการนำความรู้ที่ได้รับหลังการฝึกอบรมไปปฏิบัติหลังการฝึกอบรม โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง (-0.078 – 0.148)

จากการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ของ Pearson พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการนำความรู้ที่ได้รับหลังการฝึกอบรมไปปฏิบัติ (แนวบูรณาการภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และมีปัญญาท้องถิ่น) ได้แก่ รายได้รวม ($r = 0.203$; $p < 0.05$) ส่วนปัจจัยด้านอื่นๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับการนำความรู้ที่ได้รับหลังการฝึกอบรมไปปฏิบัติหลังการฝึกอบรม โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง (-0.143 – 0.184)

จากการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ของ Pearson พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการนำความรู้ที่ได้รับหลังการฝึกอบรมไปปฏิบัติ (ภาวะผู้นำและการจัดการองค์กร) ได้แก่ อายุในการดำรงตำแหน่ง ($r=0.199$; $p < 0.05$) ส่วนปัจจัยด้านอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับการนำความรู้ที่ได้รับหลังการฝึกอบรมไปปฏิบัติหลังการฝึกอบรม โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง (-0.090 – 0.099)

จากการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ของ Pearson พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการนำความรู้ที่ได้รับหลังการฝึกอบรมไปปฏิบัติ (กระบวนการสร้างการมีส่วนร่วม และการทำงานของชุมชน) ได้แก่ รายได้รวม ($r=0.195$; $p < 0.05$) ส่วนปัจจัยด้านอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับการนำความรู้ที่ได้รับหลังการฝึกอบรมไปปฏิบัติหลังการฝึกอบรม โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง (-0.156 – 0.185)

จากการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ของ Pearson พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการนำความรู้ที่ได้รับหลังการฝึกอบรมไปปฏิบัติ (การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตร) ได้แก่ อายุในการดำรงตำแหน่ง ($r=0.207$; $p < 0.05$) ส่วนปัจจัยด้านอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับการนำความรู้ที่ได้รับหลังการฝึกอบรมไปปฏิบัติหลังการฝึกอบรม โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง (-0.127 – 0.117)

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาพบว่า การฝึกอบรมของคณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ แต่ละเนื้อหาวิชาได้รับความรู้ต่างกันดังนี้ หลักการ แนวคิด วัตถุประสงค์ และบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ การบูรณาการภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาวะผู้นำและการจัดการกระบวนการสร้างการมีส่วนร่วมและการทำงานกับชุมชน และการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตร ส่วนมากได้ความรู้น้อยเนื่องจากระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ อยู่ในระดับประถมศึกษาพร้อมทั้งเห็นควรให้เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรผู้รับผิดชอบศูนย์ฯ ระดับตำบล ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด เชิญคณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ กลับมาทบทวนบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ การมีส่วนร่วมการจัดทำแผนปฏิบัติงานอีกครั้ง อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และมีรายได้รวมอยู่ในภาคการเกษตรไม่สูงมากนัก และอายุในการดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ มีระยะเวลาไม่นาน จึงทำให้การรับรู้ในเนื้อหาวิชาได้ไม่มากนัก ภายหลังจากการฝึกอบรมของคณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ ศึกษาพบว่า การนำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมในเรื่องบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ ไปปฏิบัติหลังการฝึกอบรมอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากมีความเข้าใจในหลักสูตรเนื้อหาบางส่วนเท่านั้น และไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงทั้งหมดทุกส่วน ซึ่งต้องการคำแนะนำจาก

พี่เลี้ยงหรือผู้ให้การฝึกอบรมต่อไป ผู้ทำการวิจัยเห็นควรให้สำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานเกษตรอำเภอ สั่งการให้เจ้าหน้าที่หรือนักวิชาการผู้รับผิดชอบศูนย์ฯ มีการดำเนินงานและบริหารงานศูนย์ฯ ให้เป็นไปตามขั้นตอน โดยแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบให้คณะกรรมการทุกคนมีบทบาทหน้าที่ที่ชัดเจน และสามารถดำเนินการต่อเนื่องและยั่งยืนต่อไป ภายหลังจากการฝึกอบรมแล้ว ส่วนในเรื่องแนวบูรณาการภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และภูมิปัญญาท้องถิ่น ศึกษาพบว่า การนำความรู้ที่ได้รับหลังการฝึกอบรมไปปฏิบัติหลังการฝึกอบรมอยู่ในระดับน้อย เนื่องจากมีความเข้าใจในหลักสูตรเนื้อหาบางส่วน ซึ่งต้องการให้มีคนช่วยแนะนำคอยดูแลช่วยเหลือต่อไป การนำไปปฏิบัติหลังการฝึกอบรมในเรื่องภาวะผู้นำและการจัดการองค์กร การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงทั้งหมด จึงต้องมีพี่เลี้ยงหรือคนช่วยแนะนำช่วยเหลือ ส่วนในเรื่องกระบวนการสร้างการมีส่วนร่วมและการทำงานกับชุมชน การนำไปปฏิบัติหลังการฝึกอบรมอยู่ในระดับที่น้อย เนื่องจากมีความเข้าใจ แต่ไม่สามารถทำเป็นตามขั้นตอนได้ ดังนั้นควรที่จะมีการทบทวนความรู้ความเข้าใจ และฝึกปฏิบัติให้มากกว่านี้ ในเรื่องของการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตร การนำความรู้ที่ได้รับหลังการฝึกอบรมไปปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากยังไม่เข้าใจทำได้ยาก ไม่เป็นไปตามหลักสูตรที่สอน ดังนั้นควรจะมีคนช่วยแนะนำ ชี้แจง ช่วยเหลือดำเนินการ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะบางประการอาจเป็นประโยชน์ต่อการจัดฝึกอบรมคณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ ใน 9 จังหวัดในภาคเหนือเท่านั้น จากการศึกษาการประเมินผลการฝึกอบรมของคณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ จากการศึกษาข้อมูล

1. เกี่ยวกับการฝึกอบรมของคณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ จะเห็นได้ว่าการนำความรู้ภายหลังการฝึกอบรมนำไปปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยถึงปานกลาง ซึ่งคณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ ได้นำไปใช้แล้วแต่เกิดผลน้อยมาก ยังขาดการสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือจากภาครัฐอย่างต่อเนื่อง รัฐควรส่งเสริมให้คณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ ได้นำความรู้ไปปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง โดยภาครัฐควรตอบสนองต่อความต้องการความช่วยเหลือ ซึ่งแต่ละพื้นที่มีความแตกต่างกันไป จึงจะส่งผลให้คณะกรรมการบริหารปฏิบัติหน้าที่อย่างจริงจังต่อไป

ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ หรือผู้อำนวยการศูนย์ฯ ควรที่จะจำแนกแบ่งหน้าที่ให้มีความชัดเจนมากขึ้น การปฏิบัติงานจึงจะได้ผล โดยในการจัดตำแหน่งหน้าที่ ควรจะมีความสอดคล้องกับค่าตอบแทนที่จะได้รับในแต่ละตำแหน่งหน้าที่ และจะส่งผลให้การปฏิบัติงานและผลงานในการพัฒนาบริหารศูนย์ฯ ให้มีความเจริญก้าวหน้ามากขึ้น โดยภาครัฐควรปลูกฝังการมีจิต

สำนึกในตำแหน่งหน้าที่ของตนเอง และบทบาทหน้าที่ให้คณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ ได้ตระหนักถึง อยู่ตลอดเวลา

2. ในการประเมินผลครั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบและการสอบถามข้อมูลในแต่ละพื้นที่แล้วพบว่า มีความเปลี่ยนแปลงจากเดิม มีงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนจากทางภาครัฐมากขึ้น เช่น โรงสีข้าว โรงงานปุ๋ยชีวภาพ โรงงานซ่อมเครื่องยนต์เล็ก การแปรรูป ผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ จากกลุ่มแม่บ้าน ซึ่งโครงการที่ได้กล่าวถึงข้างต้นเป็นการใช้ความรู้และความสามารถของคณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ ในการจัดทำแผนโครงการเพื่อของบประมาณซึ่งก็ได้นำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมไปใช้นั่นเอง แต่เนื้อหาวิชาอีกส่วนหนึ่งควรจะมีการฝึกอบรมในครั้งต่อไป การบริหารและจัดการงบประมาณ และบุคลากรในโครงการต่าง ๆ ที่ได้นำงบประมาณมาให้บริการงานในโครงการให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ตามที่ได้กำหนดไว้

3. ควรจัดการฝึกอบรมให้ความรู้แก่คณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ เพื่อจะได้เข้าใจในบทบาทหน้าที่ที่แท้จริง

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล ของ 9 จังหวัดภาคเหนือเท่านั้น เพื่อให้งานศึกษาวิจัยการประเมินผลการฝึกอบรมมีการเปรียบเทียบในพื้นที่ที่กว้างขึ้น และมีประโยชน์ต่อศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลทั่วประเทศ และหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

1. ควรมีการศึกษาประสิทธิภาพของการบริหารงานของคณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ ที่ได้รับการฝึกอบรมกับคณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ ที่ไม่ได้รับการฝึกอบรมมีผลแตกต่างกัน มากน้อย และมีความสัมพันธ์กันหรือไม่

2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของคณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ ให้มีประสิทธิภาพและเทียบเท่ากับความต้องการขององค์กรทั่วทุกภาคของประเทศ

3. ควรมีการศึกษาการฝึกอบรมของคณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ ผ่านทางอินเทอร์เน็ตพร้อมกันทั่วทุกศูนย์ทั่วประเทศ มีผลต่อการพัฒนาบริหารศูนย์ฯ ของแต่ละศูนย์ฯ หรือไม่ ซึ่งการจัดหลักสูตรเนื้อหาวิชาผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต ทำให้ภาครัฐประหยัดงบประมาณที่ไม่จำเป็นและไม่มีอุปสรรคในการเข้าฝึกอบรมตามสถานที่ต่างๆ ที่ทางมหาวิทยาลัยได้กำหนดไว้อีกด้วย

4. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ของคณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ ที่เข้ารับการฝึกอบรมในมหาวิทยาลัยของรัฐตามภาคต่างๆ ของประเทศ เพราะถ้าหากมีการศึกษาแล้วว่าปัจจัยใดที่ทำให้

คณะกรรมการบริหารศูนย์ฯรับความรู้มากที่สุดและภาครัฐก็จะได้นำปัจจัยต่างๆ ที่ได้ศึกษาแล้วมาปฏิบัติ ทำให้การจัดฝึกอบรมมีผลตอบรับมากที่สุดด้วย

5. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของคณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ ที่มีการจัดฝึกอบรม (หลักสูตร 3) เพื่อจะได้ทราบถึงปัญหาและข้อเสนอแนะต่างๆ จะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขในการจัดฝึกอบรมของคณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ ในครั้งต่อไปให้การจัดฝึกอบรมมีประสิทธิภาพมากที่สุด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved